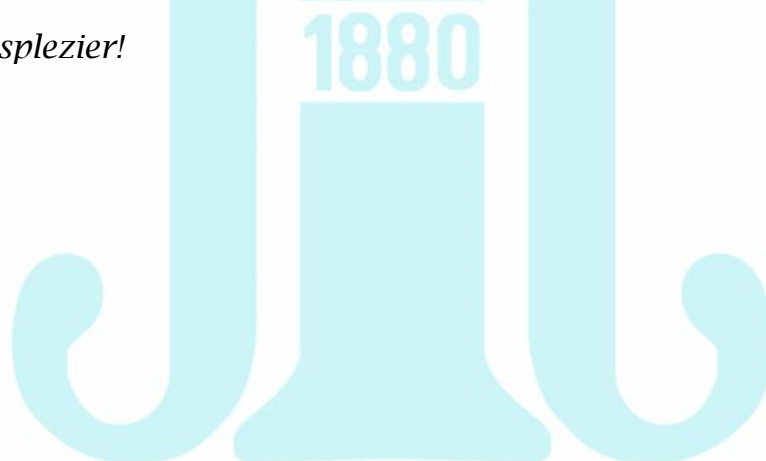

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DOE HET ZELF, NEUSHOORN!

Een klucht in drie bedrijven

door

1880

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.1541

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DOE HET ZELF, NEUSHOORN!* op te voeren moet de naam van auteur *PIERRE SOETEWY* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

REMI : (Hektor), voorzitter van "Waar een wil is, is een weg!"

ADOLF : (Felix), ondervoorzitter

RENE : (agent), secretaris

FRANK : (Bonifacius), penningmeester

ROSA (Boeleke), Remi's vrouw, bestuurslid

GERMAINE : (Antonia), bestuurslid

WIZA : lokaalhoudster

(tussen haakjes de namen van de personages in het stuk dat ze zullen opvoeren)

DECOR

Een gewone huiskamer, zonder meubelen Links en rechts een deur. Er staat wel een lange houten tafel op schragen met een paar stoelen er omheen en er hangt een heleboel wasgoed te drogen.

1980
TIJD

EERSTE BEDRIJF : De vergadering

TWEEDE BEDRIJF : De repetitie

DERDE BEDRIJF : De vertoning

Een woordje vooraf.

Men mag deze klucht beslist niet interpreteren als een poging om het amateurtoneel - met alles wat daarbij komt kijken - voor te stellen als een belachelijke bedoening. Ik hou persoonlijk te veel van het theater in het algemeen - en van het amateurtoneel in het bijzonder - om in die richting ook maar één enkel woord te zeggen of te schrijven. Uit een paar passages zou dat trouwens moeten blijken.

Het stuk is evenmin bedoeld om afbreuk te doen aan het rijke Vlaamse verenigingsleven, van welke aard ook. Elke vereniging die aanspoort tot actief bezig zijn werkt verrijkend (niet in de monetaire betekenis) en is bijgevolg onbetwistbaar zeker zinvol.

Wat is "Doe het zelf, neushoorn!" dan wel? Niets meer dan een doodgewone farce waarin een vereniging besluit - met een lovenswaardig doel - een zelf geschreven stuk op de planken te brengen. Maar een klucht is altijd een karikaturale weergave van situaties en personages. Bijgevolg vindt men deze overdrijvingen ook hierin terug zonder dat er - ik herhaal het! - andere bedoelingen achter schuilen.

Wat de taal betreft, nog even dit. Het lijkt mij perfect denkbaar - en misschien zelfs wenselijk - dat het in één of ander dialect gebracht wordt, met dien verstande dat er een duidelijk onderscheid moet bestaan tussen de taal van de personages en deze van "de personages in het stuk". (Bij gebruik van dialect wordt dit vanzelfsprekend veel gemakkelijker.) Men mag zeker niet proberen "de taal van het stuk" moderner en vlotter te maken! Integendeel zelfs!

M.i. geeft "Doe het zelf, neushoorn" goede amateurs de gelegenheid hun kunnen te tonen, vooral in het derde bedrijf (de vertoning) waar iedereen voortdurend van de ene in de andere huid dient te kruipen.

Ik weet uiteraard niet hoe het hele geval bij u zal overkomen, waarde lezer(es), maar ik heb er bij het schrijven veel inwendige pretjes aan beleefd. Ik wens u hetzelfde.

De auteur.

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel ligt volledig in het donker. Iemand komt de zaal in, gaat voorzichtig tastend tot op het toneel en verdwijnt achter de coulissen. Hij loopt ergens tegenaan, slaakt een luide verwensing, vindt dan toch een lichtsakelaar; Hij maakt licht. We zien nu het décor : een gewone huiskamer, zonder meubelen Links en rechts een deur. Er staat wel een lange houten tafel op schragen met een paar stoelen er omheen en er hangt een heleboel wasgoed te drogen. De man verschijnt vanuit de coulissen. Het is Remi. Hij is om en bij de vijftig, voorzitter van de "doe-het-zelf" club "Waar een wil is, is een weg", Hij drukt een zakdoek tegen het voorhoofd : hij denkt dat hij "zwaar gewond" is. Bij nader toekijken blijkt er niets aan de hand te zijn. Hij zucht opgelucht en steekt de zakdoek weg. Op dat ogenblik verschijnt achter in de zaal Germaine, een jonge aantrekkelijke vrouw van 30, nogal extravagant gekleed - ze komt naar voor)

GERMAINE : *(koket)* Ik dacht al dat ik de laatste zou zijn.

REMI : Ha, Germaine. Neenee, ge zijt de eerste! Enfin, na mij.

GERMAINE : Onze voorzitter is altijd haantje de voorste, hé!

REMI : *(terwijl hij haar op de scène helpt)* Da's mijn plicht vind ik. Kom, trek uw jas uit.

GERMAINE : Het is hier nogal frisjes.

REMI : *(lacht)* Als ge 't koud hebt kruip dan gerust dicht bij mij.

GERMAINE : Zou dat helpen?

REMI : Probeer het 'ns!

GERMAINE : *(koket)* Mannen met een groot woord... Gewoonlijk storm in een glas water.

REMI : *(helpt haar jas uittrekken)* Gij spreekt zeker uit ondervinding?

GERMAINE : *(bekijkt hem - lacht)* Wie weet...

REMI : Er zijn ook mannen met een vurig temperament van wie ge 't niet zo dadelijk zoudt zeggen.

GERMAINE : *(a.b.)* Echt? Dat heb ik nog niet meegemaakt.

REMI : Dan wordt het de hoogste tijd!

GERMAINE : Uw vrouw zal toch zeker niet jaloers zijn?

REMI : Rosa komt later. *(Hij weet niet goed waar hij met de jas moet blijven, trekt een deur van het décor open en hangt hem over de deur)* Allé, zet u toch! Neenee, daar! *(hij wijst een stoel in het midden, naast de zijne)* Gij ziet er altijd even stralend uit, hé!

GERMAINE : *(terwijl ze gaat zitten, nogal uitdagend)* Vindt ge?

REMI : Ja, Gij hebt zoiets, hé... *(hij komt achter haar, legt zijn handen op haar schouders)* Ik wil zeggen : zoiets dat moeilijk onder woorden te brengen is...

GERMAINE : Echt?

REMI : *(zoekt het woord)* Seks-appeal. Ja, dat is 't : seks-appeal. Gij hebt... *(wat er verder zou gebeuren weten we niet, want op dat moment verschijnen René en Frank achter in de zaal. Remi trekt vlug zijn handen weg. René is ongeveer 35, notarisklerk, erg stipt en maniakaal punctueel. Frank is ongeveer 20, joviaal, los, uitgelaten)*

FRANK : *(roept naar de scène)* Wel, vergaderen we nu hier?

REMI : *(terwijl hij gaat zitten, teleurgesteld omwille van de "storing" - kortaf)* Ja.

FRANK : Waarom? Anders zitten we toch altijd in 't café?

REMI : *(a.b.)* Vandaag vergaderen we hier.

FRANK : 'k Mag mijn pint toch meebrengen, hoop ik?

REMI : Daar is geen enkel statutair bezwaar tegen.

FRANK : Vooruit dan maar. *(ze komen op het toneel)*

RENE : *(uitermate beleefd)* Goeieavond, voorzitter. Mevrouw Germaine.

REMI : Goeieavond secretaris.

RENE : Waar kan ik plaats nemen, alstublieft?

REMI : Naast mij, secretaris.

RENE : Dank u. *(hij gaat zitten)*

GERMAINE : *(zacht)* Over temperament gesproken...

RENE : Pardon?

GERMAINE : Niks, secretaris. Onze voorzitter vertelde juist een mop...

FRANK : Ja, daar is hij straf in. Hij kent altijd de laatste nieuwe. Maar da's niet moeilijk

als ge op 't ministerie werkt. Allé, ik zal maar naast Germainetje kruipen. Dat mag toch, hé voorzitter?

REMI : Eigenlijk...

FRANK : *(onderbreekt - tot Germaine)* Amai zeg, ge komt er nogal voor! Gij hebt het precies warm! Ik zal mijn jas ook maar uittrekken. *(jas uit - hangt die over stoel - gaat zitten en steekt daarbij zijn arm onder de hare)* En hoe is 't ermee?

REMI : Niet te veel familiariteiten, penningmeester.

FRANK : *(lacht)* Nee. Daar heeft alleen de voorzitter recht op.

RENE : Uw echtgenote is er nog niet, voorzitter?

REMI : Nee secretaris. De wasmachine stond nog te draaien. Ze komt dadelijk.

FRANK : *(lacht)* Ha, ze is nog bezig met uw vuile was. *(kijkt naar 't wasgoed)* En brengt ze die mee om hier bij op te hangen?

REMI : *(kort)* Nee, dat is niet nodig.

RENE : En onze ondervoorzitter, meneer De Roeck, waar blijft die?

FRANK : *(lacht)* Die is waarschijnlijk nog een briefje naar zijn vrouw aan 't schrijven. Ze zal wel bij hem zitten, maar 'k heb gehoord dat ze niet meer tegen mekaar spreken. Alles gaat per brief.

GERMAINE : *(bekijkt hem)* Alles?

FRANK : *(bekijkt haar)* Wat nog mogelijk is natuurlijk. Veel zal dat wel niet meer zijn, denk ik.

REMI : Alstublieft penningmeester!

FRANK : 'k Heb ook horen zeggen dat hij zo graag voorzitter zou worden. Hij schijnt links en rechts bezig met stemmen te ronselen.

REMI : Laat hem maar doen. Ik ben er gerust in.

RENE : Daar is hij juist. *(inderdaad, Adolf De Roeck verschijnt achter in de zaal. Hij is ongeveer 60, ondervoorzitter, gepensioneerd leger- kapitein, voelt zich nog veel gewichtiger dan de voorzitter - hij komt naar voor.)*

ADOLF : Goeieavond allemaal. *(Allen mompelen een goeiedag)* Wat heeft dat te betekenen? Sedert wanneer wordt er hier vergaderd?

REMI : *(kortaf)* Dat is een beslissing van de voorzitter.

ADOLF : Heeft die statutair het recht ...

REMI : *(a,b.)* Ja, dat recht heeft hij. Er wordt hier vergaderd.

ADOLF : Ik betwijfel dat.

GERMAINE : *(lacht)* Allé Dolf, zaag nu niet. Zet u erbij.

ADOLF : Mijn plaats naast de voorzitter is blijkbaar al ingenomen.

FRANK : *(lacht)* Ge kunt misschien op Germainetje haar schoot gaan zitten.

ADOLF : *(hautain)* Dat hoeft niet. Ik zet me hier wel. *(zet zich aan het uiteinde van de tafel)*

REMI : Voila, op Rosa na zijn we voltallig. Maar die komt wel. De vergadering is geopend. Om te beginnen wil ik u uitleggen waarom we hier vergaderen *(bekijkt Adolf)* want als voorzitter heb ik het recht daarover eigenmachtig te beslissen.

ADOLF : Dat zal ik nakijken.

REMI : *(praat erover)* Dus : we vergaderen hier omdat... *(René steekt zijn vinger op)*

FRANK : *(ziet dat)* Moet ge nu al naar 't toilet, secretaris? *(Germaine schiet in een lach)*

REMI : Kom kom, een beetje ernst Wat is er, secretaris?

RENE : Het verslag van de vorige vergadering...

ADOLF : Heel juist!

REMI : Daar hebben we nu geen tijd voor. De vergadering zal al lang genoeg duren.
Lees de volgende keer maar twee verslagen voor.

ADOLF : Ik eis het verslag.

REMI : Wie is hier eigenlijk de voorzitter?

ADOLF : Voorlopig zijt gij dat nog. Maar over vier maanden is 't bestuursherkiezing.
Dan zullen we zien.

REMI : Ja, dan zullen we zien! Ik zei dus...

ADOLF : Het verslag.

GERMAINE : Laat het hem al gauw lezen, voorzitter.

REMI : *(bekijkt haar)* Ja?

GERMAINE : Een halve minuut meer of minder...

REMI : Nu goed dan. Het verslag, secretaris.

FRANK : Onze voorzitter is toch echt niet te beïnvloeden, hé! *(Adolf grinnikt luid)*

REMI : *(negeert dat)* Het verslag secretaris.

RENE : *(zit al een tijd in z'n papieren te rommelen - kleintjes)* Ik vind het niet...

REMI : Hoe : ge vindt het niet?!

RENE : Nee, Ik heb hier alleen maar een paar notariële akten bij. Ik moet me van dossier vergist hebben.

REMI : (*trionfantelijk*) Dus : geen verslag!

ADOLF : Ik stel vast dat deze vergadering niet statutair verloopt.

REMI : (*luid*) Stel vast wat ge wilt. (*rustiger*) De verklaring waarom we hier vergaderen...

RENE : Moet ik dat noteren, voorzitter?

REMI : Wat?

RENE : De opmerking van meneer De Roeck.

REMI : Welnee.

ADOLF : Natuurlijk moet dat genoteerd worden!

REMI : (*zucht*) Noteer het. En mag ik nu eindelijk 'ns zeggen waarom we hier vergaderen? (*op dat moment verschijnt Rosa achter in de zaal - ongeveer 50, huisvrouw, ze tatert nogal graag*)

ROSA : (*terwijl ze naar voor komt*) Hier ben ik al. 'k Heb gedaan wat ik kon om hier zo rap mogelijk te zijn. Goeieavond allemaal.

ALLEN : Goeieavond, Rosa. (*enz.*)

ROSA : 'k Moest zijn vuile was nog wat laten draaien. Die zag er nogal uit. Wat die met zijn hemden altijd aanvangt weet ik niet. En over zijn sokken zal ik helemaal maar zwijgen.

REMI : (*gepikeerd*) Ja, dat zal 't beste zijn.

ROSA : Wel Dolf, ge zit daar zo alleen! Ha, ik zie het uw plaats is al ingenomen.

REMI : Dat heeft toch geen belang.

FRANK : Zet u bij de secretaris Rosa, dan zit ge ook warm.

RENE : Penningmeester, ik wil u doen opmerken...

FRANK : Hij zal nog zo blij zijn... .

ROSA : (*gaat zitten naast René*) Mag ik, René?

RENE : Natuurlijk Rosa.

REMI : (*zucht*) En kan ik nu...

ROSA : (*onderbreekt*) 't Verslag is zeker al voorgelezen?

REMI : (*bekijkt haar*) Dat punt is inderdaad afgehandeld.

ROSA : (*verontwaardigd*) 'k Mag het toch wel vragen! Ge moet mij daarom niet zo

afsnauwen.

FRANK : *(lacht)* Hij is hier niet thuis, hé Rosa! Hier is hij de baas!

ADOLF : Nog vier maanden.

REMI : Kunnen we nu eindelijk beginnen?

ADOLF : We wachten.

REMI : *(houdt nu een goed voorbereide speech - opmerkingen negeert hij)* De reden waarom we hier vergaderen is de volgende. Ik heb er 'ns diep over nagedacht...

FRANK : *(tot Germaine)* Dat doen ze allemaal al jaren op 't ministerie... *(Germaine giechelt)*

REMI : .. en ik stel voor dat onze eerstkomende activiteiten hier zullen plaatsvinden.

GERMAINE : Hier? Op het toneel?

REMI : Ja, Germaine. Op het toneel. Zoals gij allen komt vast te stellen bevinden wij ons hier op het toneel.

FRANK : *(klapt in de handen)* Bravo!

REMI : En wat gebeurt er doorgaans op een toneelscène? Vrienden doe-het-zelvers, bestuursleden van "Waar een wil is, is een weg", daar wordt veelal toneel gespeeld.

ROSA : Hebt ge dat helemaal alleen gevonden? *(Adolf lacht luid)*

REMI : *(bekijkt Adolf)* Waarschijnlijk is ook iedereen wel op de hoogte van het feit dat we ons momenteel bevinden te midden een grote... een grote...

RENE : *(waagt het)* Crisisperiode?

REMI : Neenee... een grote campagne ter bescherming van de nog enkele in het wild levende neushoorns.

FRANK : *(spottend)* Op wie is dat bedoeld, voorzitter. *(bekijkt Adolf)*

ADOLF : Jongeman...

ROSA : *(er overheen)* Ja, daar heb ik ook iets over gelezen. Ik versta dat eigenlijk niet goed. Beesten beschermen ze, maar de mensen laten ze sterven.

FRANK : Een neushoorn brengt meer op, Rosa. Daar is een aardig stukje eten aan.

GERMAINE : En vindt gij dat een reden om...

REMI : Kom, kom, niet afdwalen.

ADOLF : *(gewichtig)* Ik meen dat de neushoorn inderdaad moet beschermd worden.

FRANK : Dat zou 'k geloven!

ADOLF : Ik ben trouwens lid van verschillende beschermcomite's.

REMI : (*vlug*) Dat heeft hier niks mee te maken.

ADOLF : Ik mag het toch doen opmerken..

REMI : (*luid*) Ik zei dus...

RENE : (*steekt vinger op*) Voorzitter...

REMI : (*geprikkelde*) Wat gij nu weer?

RENE : Ik meen dat we hier te maken hebben met twee totaal uiteenlopende gezichtspunten. En bijgevolg...

REMI : 't Is al goed. Dat wou ik ook juist zeggen. Ik ga verder.. Ik stel vast dat er quasi overal allerlei activiteiten worden georganiseerd om deze ... deze...

RENE : (*behulpzaam*) Campagne...

REMI : 'k Zal 't zelf wel zeggen, secretaris! Deze campagne te steunen. Ik meen bijgevolg dat onze vereniging niet ten achter mag blijven. En dus stel ik voor dat wij alhier op deze planken een toneelvoorstelling zullen organiseren ten bate van de neushoorn. (*Algemene reactie. Tijdens deze repliek is Wiza, de cafébazin, stilletjes door de zaal gekomen - ze klimt nu op het toneel*)

WIZA : (*zacht*) Ik stoort toch niet, hoop ik? Ik kom de was afnemen. 'k Zal heel stil zijn.

REMI : (*geprikkelde*) Jaja, 't is goed. Doe maar... doe maar.

WIZA : Anders wacht ik wel tot straks.

REMI : (*a.b.*) Doe gerust, zeg ik.

WIZA : (*tot Rosa*) 'k Was 't vanmiddag vergeten... Een mens moet ook aan zoveel denken...

ROSA : Tegen wie zegt ge 't?

WIZA : (*tot Remi*) Doe maar voort. 'k Zal niet luisteren. (*ze gaat de was afdoen*)

REMI : Waar waren we nu gebleven?

FRANK : Bij de neushoorns.

REMI : O ja. Dus : een toneelvoorstelling.

GERMAINE : Wordt er nog niet genoeg komedie gespeeld?

ROSA : Thuis vooral.

REMI : Dat is een opmerking die niet ter zake doende is. Bestuursleden, uw mening daaromtrent, Ondervoorzitter?

ADOLF : (*gewichtig*) Hoewel deze propositie van de huidige voorzitter komt - en

bijgevolg niet erg origineel is - ga ik principieel toch akkoord. Ikzelf heb vroeger meerdere malen toneel gespeeld. Bij het leger.

FRANK : In de kantine?

ADOLF : Als kapitein was ik destijds een bekend vertolker van dramatische rollen. Zo heb ik bijvoorbeeld...

REMI : *(onderbreekt)* Doet niets ter zake.

ADOLF : Ja maar...

REMI : Hij is dus vóór. Secretaris?

RENE : Ik meen wel akkoord te kunnen gaan. Op één voorwaarde.

REMI : En die is?

RENE : De voorstelling moet een hoogstaand cultureel peil bereiken.

REMI : Spreekt vanzelf. Dus ook vóór. Germaine?

GERMAINE : Och, voor mij is 't allemaal gelijk wat we doen.

FRANK : Echt? 'k Zal u straks 'ns iets plezant voorstellen.

REMI : *(onderbreekt)* Ook vóór. Frank?

FRANK : Als 't maar iets om te lachen is.

REMI : Vóór. Rosa?

ROSA : Ik vind theater flauwekul. Op het toneel staan ze te doen alsof ze mekaar kussen. Maar daarachter gebeurt het allemaal echt.

GERMAINE : *(hoopvol)* Ja?

ADOLF : Ha nee! Dat is een grove vergissing. Ik heb nooit...

FRANK : *(tot Adolf)* Kussen is natuurlijk niet voor iedereen weggelegd.

ADOLF : Jongeman...

REMI : Kom kom, vrienden. *(tot Rosa)* Dus : tegen. Dat maakt vijf stemmen tegen één.

Mijn voorstel is bijgevolg aangenomen. Volgende punt, uitermate belangrijk...

WIZA : *(met ongeveer de helft van het wasgoed over de arm - kan het niet laten haar mening te zeggen)* Ik vind het ook een goed gedacht. 't Is al een tijdje geleden dat er hier in de zaal nog iets te doen geweest is. En ge moet begrijpen...

REMI : *(kortaf)* Ja Wiza, we begrijpen het.

WIZA : Theater doet de zaak draaien. En dat is voor ons natuurlijk heel belangrijk. Onze Gust zei vanmiddag nog...

REMI : *(zucht)* Ja Wiza...

WIZA : ...wanneer wordt er nu nog 'ns toneel gespeeld...

REMI : Als ge ons met rust laat gaan we dat nu beslissen.

WIZA : 'k Ben al weg. *(na 'n ogenblik)* Maar 'k moet nog 'ns terugkomen voor de rest.
Zal ik misschien voor iemand iets meebrengen?

FRANK : Voor mij nog een pintje, Wiza.

REMI : Voor mij ook.

ROSA : Een waterke, Wiza.

GERMAINE : Maak er twee van.

RENE : Ik graag een fruitsapje.

WIZA : *(kijkt naar Adolf, die zwijgt)* Dolf?

ADOLF : Niks.

WIZA : *(terwijl ze in de zaal verdwijnt)* Dat was te verwachten.

REMI : *(wacht 'n ogenblik - dan)* Ik herneem. Volgende punt: uitermate belangrijk : wie gaat er spelen?

RENE : 't Moet een ernstige groep zijn, voorzitter.

REMI : *(negeert dat)* Vrienden bestuursleden, nu kom ik tot het essentiële van mijn... mijn...

RENE : ... betoog,

REMI : ... gedachtegang. Wat zijn wij eigenlijk? Ik vraag u : wat zijn wij? *(allen kijken hem aan)* Vrienden, wij zijn doe-het-zelvers. En ons motto is immers "Waar een wil is, is een weg". Dus, waarom zouden we niet zelf spelen?! *(algemene verbazing en reacties)*

ROSA : Nu is hij helemaal op zijn kop gevallen!

RENE : Maar voorzitter toch...

ADOLF : Dat wou ik juist voorstellen. Secretaris, noteer dat als een voorstel van mij.

REMI : Ha nee.

ADOLF : Van ons allebei dan. Ik ben bereid de hoofdrol voor mijn rekening te nemen.

GERMAINE : *(giechelt)* Ik? Toneelspelen?!

FRANK : Wij spelen het jonge koppel, Germaintje. En we repeteren daarachter in 't donker. Ik ben er voor.

REMI : Het doet mij genoeg vast te stellen dat... *(bekijkt Adolf)* MIJN voorstel de algemene goedkeuring wegdraagt.

RENE : Voorzitter...

REMI : *(bekijkt René - indringend)* Of is die er soms niet?

RENE : Dat is te zeggen... Eigenlijk ben ik er voorstander van om een degelijke groep te vragen. Het hoeft geen professioneel theater te zijn. Waarschijnlijk lopen de onkosten daarbij te hoog op. Maar er bestaan toch talrijke uitstekende amateurverenigingen. Denk bijvoorbeeld aan... *(hier kan de naam genoemd worden van de kring die dit stuk eventueel zou spelen en desgewenst nog andere namen)* Nietwaar? *(algemene instemming : da's juist - klopt - enz..)*

REMI : Volledig akkoord, secretaris. Maar dat belet niet dat wij doe-het-zelvers zijn en blijven. Er is trouwens nog een bijkomende reden om zelf te spelen. We mogen niet te veel centen uitgeven.

FRANK : Neenee, er moet wat overblijven voor de neushoorns.

REMI : Heel juist. Hoeveel hebben wij momenteel nog in kas, penningmeester?

FRANK : Nog 133, 50 frank voorzitter.

GERMAINE : Is dat alles?

FRANK : Gij vergeet zeker dat ik de vorige vergadering van de voorzitter twee keer een volledige tournee heb moeten betalen.

REMI : Dat was met algemene stemmen beslist. In ieder geval is 133, 50 frank niet veel. Daarom heb ik mijn voorzorgen genomen en aan *(naam van de kring)* gevraagd hun decor te mogen gebruiken. En gelijk ge ziet, dat staat er al.

GERMAINE : En als 't nu 'ns een stuk wordt dat in 't bos speelt?

FRANK : Zoudt ge graag in 't bos spelen, Germaintje?

GERMAINE : 't Zou toch kunnen...

ROSA : Geen bos, hé. Ik kan geen boslucht verdragen...

ADOLF : Bossen zijn uit de mode. Vroeger ja, dan speelden wij regelmatig...

REMI : 't Wordt een huiskamer. En daarmee uit.

RENE : Voorzitter, ik denk aan iets. Zouden wij geen subsidies van de staat kunnen krijgen. Gij werkt toch op 't ministerie van cultuur?

REMI : Wees maar gerust. Daar zorg ik wel voor. Ik leg mijn voorstel ter stemming. Wie is er voorstander van dat wij zelf dat klusje opknappen? *(vingers omhoog van Remi, Adolf, Germaine en Frank)* Wie wil er een groep vragen? *(vingers van René en Rosa)* Dat maakt vier tegen twee. Voila. We spelen dus zelf.

ROSA : Weet gij wel waar ge aan begint?

GERMAINE : Allé Rosa, da's toch 'ns iets anders.

FRANK : Ja. Al die repetities... in de coulissen...

RENE : Ik moet zeggen... ik voel me nu niet bepaald geroepen om op het toneel te staan.

ADOLF : Op mijn hulp kunt ge rekenen, secretaris. Ik zal u bijtijds wel de nodige informatie verstrekken en u over de plankenkoorts heen helpen.

GERMAINE : Zeg 'ns, en wat gaan we spelen?

FRANK : *(legt z'n arm om Germaine)* De eerste huwelijksnacht... Dat moet formidabel zijn.

ADOLF : Laat de keuze maar aan mij over. Ik heb ruim voldoende ervaring om...

REMI : *(onderbreekt)* Geen sprake van. Ik, als vader van de gedachte, meen dat het logisch is dat ik persoonlijk het stuk kies.

ADOLF : Maar ge kent er niks van.

REMI : Wie beweert dat, ondervoorzitter?

ROSA : Dat zal nogal een stuk worden, denk ik.

ADOLF : Daar vrees ik ook voor. Neenee, dat is specialistenwerk. Wat zou de vergadering bijvoorbeeld denken van Hamlet?

GERMAINE : Wacht 'ns! Daar heb ik nog van gehoord. Dat schijnt wel een plezant stukje te zijn. Is dat niet van een Amerikaan?

ADOLF : Shakespeare.

RENE : Da 's toch veel te zwaar, ondervoorzitter.

FRANK : Wij zullen het wel wat lichter maken.

REMI : *(luid)* Luister nu 'ns goed naar mij.

ADOLF : Of Othello.

GERMAINE : Da 's met die zwarte, hé?

ADOLF : Het drama van de jaloezie!

FRANK : Da 's iets voor u, Rosa.

ROSA : Jaloers? Ik? Op wie? Toch op hem niet, zeker!

REMI : *(luid)* Wilt ge nu wel 'ns ophouden met die flauwekul?!

ADOLF : Othello, flauwekul?! Ziet ge wel dat hij er niks van kent.

FRANK : Ik heb ooit 'ns "Een hete kat op een zinken dak" gezien. Zou dat niks voor u

zijn, Germainetje?

GERMAINE : Dat hangt van de kater af.

RENE : Neenee. De juiste titel is "Een kat op een heet zinken dak".

FRANK : Da 's toch 't zelfde.

ROSA : (*plots*) Zeg, wat zoudt ge zoal denken van "Genoveva van Brabant"?

ADOLF : Volledig voorbijgestreefd.

RENE : Dat vind ik ook. Ik wil er me natuurlijk wel bij neerleggen...

FRANK : Bij Genoveva?

RENE : Ja... Nee... Ik bedoel : bij de beslissing die we zullen nemen. Maar ik hou meer van het modernere repertoire. Een Pinter bijvoorbeeld, Of een Arabal, een Ionesco...

FRANK : Tiens, van die stukken heb ik nog nooit gehoord.

RENE : Dat zijn geen stukken, maar auteurs. "De Rinoceros" bijvoorbeeld.

GERMAINE : Is dat ook al een schrijver?

RENE : Nee, da's een stuk, Germaine.

GERMAINE : Ha. Daar zit wel iets in.

FRANK : Zouden we dat niet beter "De neushoorn" heten? Da's toch meer toepasselijk?

RENE : Een titel mag men niet wijzigen. Dat is strafbaar.

GERMAINE : Enfin, neushoorn of rinoceros... Wie zou dat beest moeten spelen?
(*bekijkt de mannen*)

RENE : Maar enfin, Germaine... Ziet ge mij al als rinoceros?

GERMAINE : Zo half en half toch...

REMI : (*luid*) Mag ik nu ook nog 'ns iets zeggen?

ROSA : (*plots*) De twee wezen! (*allen kijken haar aan*) Dat is 't. De twee wezen! Mijn moeder kon daarover vertellen, hé. Uren aan een stuk. Over dat stuk, bedoel ik. Schoon dat dat was. En heel de zaal maar snotteren. Ge weet toch wel waarover dat gaat? 'k Zal het 'ns vertellen...

REMI : Laat maar. We spelen geen draak!

ADOLF : (*plots - luid*) De vrek!

REMI : Wablieft, ondervoorzitter? Wat zegt gij daar? Ben ik een vrek? Wie heeft de vorige vergadering voorgesteld om een volledige tournee te geven?

RENE : Voorzitter, dat was op de kosten van de kas.

REMI : Een vrek?! Hoe durft ge?

ADOLF : Dat is één van de beroemdste stukken van die Fransman. Hoe heet hij ook weer... De naam schiet mij niet te binnen.

RENE : Molière...

ADOLF : Juist. Ik wist dat het iets met schoenen te maken had.

GERMAINE : (*plots*) Ik heb het!

FRANK : Wat, Germaintje?

GERMAINE : "Gejaagd door de wind".

ROSA : O ja. Da 's goed.

REMI : Dat is een film. Neenee, daar kan geen sprake van zijn. We moeten ons aan het eigen Vlaamse repertoire houden. En daarom stel ik voor...

RENE : Claus.

GERMAINE : Wie?

RENE : Wel, Claus!

FRANK : Schitterend idee! (*neemt Germaine in z'n armen - zingt*) Come closer to me...

ROSA : Nee! Geen opera, hé! Ik kan niet zingen.

ADOLF : En daarbij, we hebben hier geen orkestbak.

REMI : (*luid*) Ge begint mij allemaal op de zenuwen te werken. Ik eis stilte! Stilte! (*iedereen zwijgt en kijkt hem aan*)

ADOLF : (*na stilte*) Vondel zegt mij ook wel iets., "Lucifer" bijvoorbeeld.

GERMAINE : Die tijd is voorbij, Dolf. Tegenwoordig gebruikt toch iedereen een aansteker....

FRANK : Of zo'n oud Grieks stuk. Ge weet wel : de vrouwen met één borst bloot. Wat denkt ge daarvan, Rosa?

ROSA : (*schrikt*) Ikke?

FRANK : Of Germaintje misschien?

GERMAINE : (*lacht*) Dat zoudt ge wel willen, hé?

FRANK : Ja. Gij niet, voorzitter?

REMI : Wel eh... (*kucht*) We dwalen af.

FRANK : Hoort ge 't, Rosa? Hij durft niet "ja" zeggen.

ROSA : Dat weet ik wel'.

REMI : (*luid*) Maar is het nu verdorie gedaan? We zijn hier bijeen om ernstige dingen

te beslissen. En niet om te praten over... over...

RENE : (*behulpzaam*) ...blote borsten.

REMI : (*luid*) Ja, secretaris.

RENE : Ik dacht dat 't woord u niet te binnen schoot, voorzitter.

FRANK : Allé René. Onze voorzitter niet op blote borsten kunnen komen!

REMI : (*klopt op tafel*) Penningmeester, ik roep u tot de orde!

FRANK : Present, voorzitter.

REMI : (*na 'n korte stilte - gewichtig*) Dus : een Vlaams stuk. Ik heb zo 'ns één en ander nagekeken, maar ik moet toegeven dat het allemaal niet veel zaaks is.

RENE : Ik meen nochtans te weten dat wij in Vlaanderen enkele uitstekende auteurs hebben.

REMI : Onderbreek mij niet voortdurend, secretaris.

ROSA : Maar als hij nu gelijk heeft.

REMI : (*tot Rosa*) Hoe zoudt gij dat kunnen weten? Hebt gij al 'ns ooit 'n stuk gelezen? Ge leest verdorie nog geen gazet. 't Enige wat gij ooit gelezen hebt zijn een paar flauwe liefdesromannetjes.

ROSA : (*windt zich op*) En gij dan? Wat leest gij? Vuil pornoboekjes die ge in Holland gaat kopen. Of denkt ge soms dat ik dat niet weet ?

FRANK : (*ironisch*) Voorzitter.

ROSA : Wat lag er vorige week boven op uw bureau? Ge hadt het vergeten weg te stoppen, hé?

REMI : Wat lag daar?

ROSA : Dat groen boekje met op het omslag... 'k Zal maar niet zeggen...

FRANK : Wat stond erop, Rosa?

REMI : Ha, dat boekje. Dat is een studie over de prostitutie. Een kwestie van statistieken. Heb ik nodig voor mijn werk.

ADOLF : (*bekijkt Remi - streng*) Prostitutie op 't ministerie van cultuur?

GERMAINE : Vertel daar 'ns iets over, voorzitter.

REMI : Dat is totaal buiten de kwestie die ons momenteel bezig houdt. Ik stelde dus vast dat er niet veel Vlaams werk bestaat dat ons kan interesseren, En daarom, beste vrienden bestuursleden, heb ik de koe bij de horens gevat...

RENE : De stier.